

متن پرسش

سلام خدمت استاد عزیز ۲ سوال خدمتتان داشتم: - اول اینکه چرا هر چه برنامه ریزی می کنیم آن که می خواهیم نمی شود و پس از مدتی عمل به آن انسان را خسته می کند و منجر به ترک برنامه می شود و از طرفی هم احساس نیاز به برنامه شدیداً وجود دارد؟ - دوم اینکه در بحث انسان شناسی و در قسمت رویای صادق درست است که انسان فوق زمان و مکان است و می تواند بر فرض مثال ۲ سال بعد را حاضر بباید ولی در عین حال شخص که با توجه به بدن استکمال نیافته، چطور می تواند در صحنه ای حاضر شود که فیض آن مرحله را از خداوند نگرفته است؟ با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- دوباره برنامه‌ریزی کنید و با توجه به عدم موفقیت در برنامه‌ی قبلی واقع‌بینانه برنامه‌ریزی کنید و در برنامه‌ی خود جایی هم برای ورزش بگذارید تا در تصمیم‌گیری محکم‌تر شوید. ۲- حضور تکوینی نفس ناطقه در صحنه‌های آینده غیر از حضور تشریحی اوست که باید با اراده و انتخاب به آنجا برسد. موفق باشید.